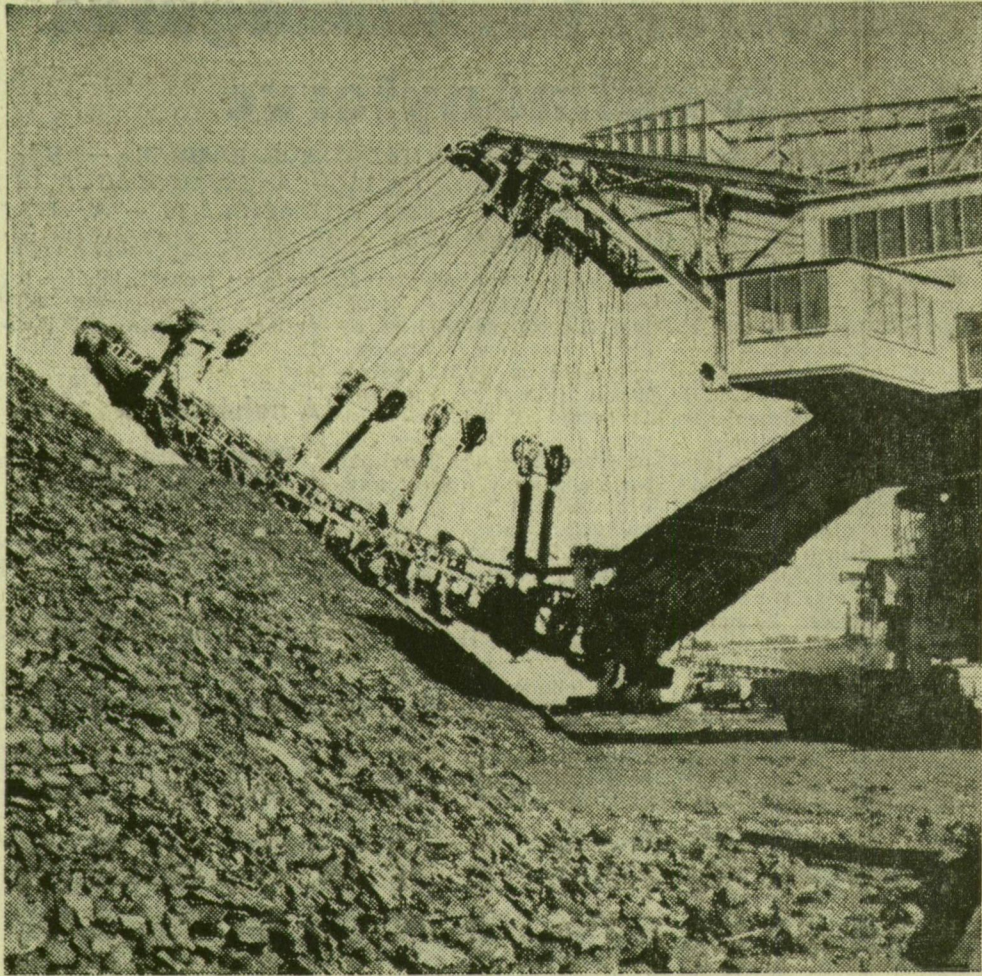

Bánya az erőmű mellett Szeged a megyei tervekben

Dolgozik az automata vezérlésű gép

A Mátra hegység déli lábán több mint egy évtized alatt kiépült Magyarország legkorszerűbb és legnagyobb külfejtéses szénbányája, a Thorez bányáuzem. Vison-tán 1964-ben kezdtek meg a külfejtéses bánya nyitását és 1969-ben termelték ki az első lignitet. A széntmészes hőerőműnek 1970-ben már 1,5 millió tonna szenet adtak át. Az elmúlt esztendőben megközelítette a 6 mil-

lió tonnát. 1976-ban pedig el fogja érni a 6,5 millió tonnát — az ország szénttermelésének egynegyedét — a bánya termelése. Az ötödik ötéves terv során 6,8—7,2 millió tonna lesz a bányáuzem hozama évente, attól függően, hogy mennyit igényel a Gagarin Hőerőmű. A visontai széntmezőn az utóbbi években olyan nagy teljesítményű és automata vezérlésű gépek jelentek

meg —, amelyeket először alkalmaztak hazánkban és amelyek a magyar szénbányászásban eddig példa nélküli magas eredményekre képesek. Az NDK-ban gyártott óriási gépekkel való munka elsajátítása nem kis erőfeszítésbe került az ott dolgozóknak, hiszen korábban nem alkalmazott eljárások és módszerek bevezetéséről volt szó.

A beruházás indítása: 1976

Konverteres acélmű

Az elmúlt egy-két évben feszültségek keletkeztek a hazai acélpiacon. Igaz a vélemények megoszlottak: egyesek szerint a belső kereslet volt túlságosan nagy, mások szerint a hazai kohászati és belföldi és export acéligényeknek mennyiségben nem tudott eleget tenni. Tény: több acélra lett volna szükség.

A IV. ötéves terv időszakában a vaskohászati körülből 15 milliárd forintnyi beruházással bővítette állóalapját, ez az összeg az ötödik ötéves tervidőszakban 22 milliárdra nő. A fejlesztések fontos fejezete a Dunai Vasmű konverteres acélműve.

Az Állami Tervbizottság már 1974-ben és 1975-ben foglalkozott a fejlesztéssel és azzal egyetértett. Az acélmű tervezésére és az alapvető gépek szállítására a Szovjetunió vállalkozott, ma már aláírt szerződések alapozzák meg a beruházás megvalósítását. A beruházás részleteiről véglegesen az év első felében dönt az Állami Tervbizottság. A beruházás az előzetes kalkulációk szerint — több mint 6 milliárdba kerül.

Érdemes a dunai városi fejlesztési beillesztési az országos vaskohászati „kénbe”. Jelenleg az ország acéltermelése kb. 3,6—3,7 millió tonna évenként. A távlati célok szerint az acéltermelés 1980-ra évi 4,7—4,8 millió tonnára nő, 1990-re pedig 5,1—5,2 millió tonnára. Ebből a Dunai Vasmű tervezett termelése 1980-ban évi 1,9 millió tonna, 1990-ben pedig évi 2,4 millió tonna. Tehát a Dunai Vasmű az ország acéltermelésének majdnem 40 százalékát adja öt év múlva.

A Dunai Vasmű acéltermelése jelenleg évente 1,1

millió tonna Siemens—Martin acél. A minőségi követelmények fokozódása következtében ez a termelési mennyiség hosszabb távon nem biztosítható, a meglévő acélműben 1980-ra már csak 700 ezer tonna acél termelhető.

A kiesés pótlását, illetve a termelés bővítését szolgálja az új, konverter technológiával dolgozó acélmű, amelynek kapacitása évi 1,1 millió tonna. A Vasmű a tervet szerint az előirányzott kapacitást 1980-ra éri el. Ez a már folyamatban levő ördi, ugyancsak oxigénnel intenzifikált acélmű termelésével és további megvételekkel el nem döntött fejlesztésekkel adja meg a tervezett acélmennyiséget a tervidőszak végére.

Jelenleg kb. 200 ezer tonna acélhiány van — a hengerdei kapacitáshoz képest — az országban. Eppen ezért igen fontos, hogy a beruházás a tervezett határidőre elkészüljön. Dunai városban immár rutinos szakgárda irányítja a beruházás lebonyolítását. Náluk már bevált gyakorlat a beruházások szervezéséhez másutt idegenkedve használt hálós programterv alkalmazása.

Minden ilyen nagy létesítménynél rendkívül sok gonddal jár a résztvevő vállalatok munkájának összehangolása. A dunai városi fejlesztés egyedi nagyberuházás tehát a kivitelezőket központilag jelölik ki. Ez azonban az ütemes épitéshez szereléshez nem elég. Menet közben állandóan egyeztetni kell a terveket, a termelési programokat. Minél több a résztvevő, annál nehezebb. Szerencsére a Dunai Vasmű bővítésének esetében a rutinos 26-os Állami Építőipari Vállalat

végzi az építési munkálatokat. Ez a vállalat már több nagyberuházáson bizonyított és bizonyít. Például — csak a legutóbbi években — ők dolgoztak a Dunai városi Hullámvirtikum építésén, a Dunamenti Hőerőműnél, az ő feladatuk a Paksi Atomerőmű munkálatainak is nem csekély hányada. Ehhez kell illeszteni a Vasműben végzendőket. Látni: mindez nem könnyű.

A másik fontos résztvevő a Kohászati Gyárépítő Vállalat. Ők specializáltak ebben a témában, bár új a technológia és ilyen berendezéseket nem szereltek még. Jellemzősül: a szovjet műszaki leírás és tervdokumentáció 12 vaskos kötetből áll. Ezt kell most, már a kezdet-kezdetén alaposan áttanulmányozni, hogy később senkit se érjen meglepetés.

B. M.

Tudományos ülés:

A műholdak felvételeinek felhasználásáról

Több mint 50 olyan messzemenyes hold kering bolygónk körül, amelynek a földfelszínről nyert adatait a különböző tudományágak felhasználhatják. A műbolygók egy része — mintegy 6—7 — Magyarországról is készíthető értékelhető, hasznosítható információkat.

A mint a csoportfénnyépen rendszerint minden ember önmagát szokta keresni legelőször, úgy az országos és a megyei tervekben rögtön azt nézik-böngészik a szegediek, hogyan fest azokban városuk fejlődése. Es nem is annyira a múlt, a már elvégzett sok-sok munka, a számtalan szép eredmény izgatja őket, hanem inkább a jövő, az új célok, amelyek eléréséért ismét keményen meg kell majd küzdeni. Nos, elégedettek lehetünk. Az ötödik ötéves tervre szóló területfejlesztési irányelvekről a következőket mondja a Csongrád megyei pártbizottság határozata: „Szeged fejlesztését továbbra is kiemelten kezelve, lehetővé kell tenni, hogy a területi szerepköréből adódó feladatokat minél eredményesebben lássa el, ugyanakkor erősíteni a kölcsönhatást Szeged és a megye többi területe között, jobban fölhasználva a város lehetőségeit, a megye egész lakosságának színvonalasabb ellátására.”

Csupán a legutóbbi öt esztendőben is oly nagyot változott szűkebb pátriánk képe, hogy már ránézni is öröm. S milyen felemelő érzés lenne, ha lajstromba vehetnénk mindazt, ami szemmel kevésbé látható ugyan, de az értelem tudja, hogy a tényleges gyarapodást jobban kifejezi. Mert igaz, a többi között építettünk jó tízezernyi lakást, s ezzel mintegy negyven-ezer lakosunk jutott lényegesen jobb körülmények közé, de talán még fontosabb: ezek az emberek tudatilag is formálódnak és mind nagyobb részt vállalnak a társadalmi gondokból. Nagyon sokat mond mindannyiunknak az a tény, hogy Szeged horizontálisan és vertikálisan is nagyobb, több, mint öt évvel ezelőtt volt, de még többet jelent, hogy ezek és ezek érzik különös szükségét az odaadó tanulónak párt- és állami iskolákban egyaránt, vagy éppen az önművelésnek, egyre többre becsülve ezáltal a szocializmust és önmagukat. A modern technika kétségtelenül igen fontos dolog, mert kényelmesebbé teszi az életet, de az élet szebbé, értelmesebbé alighanem csak a tudás elmélyítése, a látókör tágítása révén válhat. Ezért üdvözljük a megyei pártbizottság határozatában mindazt, ami a szegedi iskolák, tanintézetek, kollégiumok, oktatóműhelyek építéséről vagy kulturális intézmények létrehozásáról szól.

S csoda-e, hogy a kommunisták együtt örülnek a város egész lakosságával? A Szeged városi pártbizottság legutóbbi ülésén 23-an tartották fontosnak hangsúlyozni, hogy a párt tagjai becsülettel kivették részüket az elmúlt öt esztendő küzdelmeiből, illetve, hogy a pártatlan ütemű gazdagodás csakis a párt irányításával valószínűsíthető. Természetesen a legjobb irányítás nem vezetett volna célhoz, ha a lakosság nem teszi magáévá szándékainkat. A városi tanács elnöke sajnálattal említette meg fölcsúszásában, hogy főleg építőipari kapacitáshiány és más problémák miatt nem készült el néhány tervezett közintézmény, ugyanakkor azonban — hangsúlyozta — kétségtelen: Szeged a maga 170 ezer főnyi lakosságával, egyre erősödő iparával, fejlődő mezőgazdaságával mind erőteljesebben kapcsolódik Csongrád megye egészéhez. Nemcsak a város tekintélyes ipari munkássága és alkotó értelmiségi rétege hat pozitívan az egész környékre, hanem a megye is jelentősen támogatja élelemmel, munkaerővel, jó tapasztalatokkal természetes központjának fejlesztését.

Vannak, és még sajnos, lesznek egy-

ideig, akik képtelenek azonosulni a lakosság zömének gondolkodásával, törekvéseivel, és neheztelnek, hogy „már megint nyomják nekünk a sódert”. Vagyis nem tetszik nekik, hogy a kommunisták a lakosság észére és szívére, megértésére és becsületére, hozzáértésére és szorgalmára apellálnak az ötödik ötéves terv feladatainak megoldásáért is. De hát ez másként nem lehetséges. A most zajló beszámoló párttaggyűlések is tanúsítják, hogy ahol a kommunisták szót értettek és összefogtak a pártönkívüliekkel, ott mindig sikeresen lehetett megoldani akár a legnehezebb kérdéseket is. Semmiből nem lesz soha semmi. Sőt, haj, fohászokodás, csodalesés nem ér fabatkát sem. Értéket, boldogító életjavakat csak dolgozó, gondolkodó emberek hozhatnak létre, olykor bizony megfizetett energiával. Már előre megjósolható: nemcsak a most elkezdett, hanem a többi ötéves tervek is mozgósítják, ha úgy tetszik, lelkesítő agitációval indítjuk majd. Nem azért, mert ez a mániánk, vagy mert romlik az emberek hozzáállása közös ügyeinkhez, hanem a változó körülmények miatt. Mert csak látszólag „fújunk mindig egyet”, a tennivalók évről évre változnak aszerint, hogy a szocializmus teljessé formálásához milyen speciális tennivalók kerülnek előtérbe, illetve válnak szükségessé.

Szegeden a többi között most a régi üzemek felújítása és bővítése van napirenden, nemcsak a termékek olcsóbbítása és minőségének javítása végett, hanem azért is, hogy munkaerőt szabadítsunk föl a többi sok-sok dologunk elvégzéséhez. A következő öt esztendőben mintegy 20 milliárd forint áll rendelkezésünkre különféle iparfejlesztési, népjóléti, kulturális tervek megvalósításához. Ezt a hatalmas összeget azonban csak úgy tudjuk elkölteni, illetőleg legjobban felhasználni, ha ki-kel rendszeresen és felelősséggel végzi azt, amit rábíztak, továbbá lesz elég munkakész a tervezett 12 ezer lakás, a bölcsődék, óvodák, üzemek, utak, vezetékek elkészítéséhez. Honnan várhatnánk segítséget? Kétségkívül vagy Békéscsábán is sok most a dolog, nem érnek rá ide jönni, nekünk kell megszerveznünk és maradéktalanul elvégeznünk a szerencsénkre egyre jobban szaporodó szocialista munkát.

De hát mit tehet az egyes ember? — kérdezték már többen is. Nagyon sokat tehet, s ez nem is olyan sokból áll. Aki a munkáját valóban a munka idejének tekinti, és belátja, hogy felelősséget vállalt munkájával nem a párttitkárnak, hanem önmagának cselekszik jól, máris megtette a legfontosabbat. Ha emellett még arra is gondol, hogy mindenütt eladható exportterméket kell gyártania, s ezért ügyel a minőségre, ezzel jelentősen hozzájárul az országos gondok enyhítéséhez is. Es olyan nagy dolog lenne részólni a hanyag, a takarékosággal mit sem törődő, csellengő szakúrra, hogy „ejnye, ejnye, öregem?”

Szó sincs tehát nagyobb fizikai megerőltetésről, csak egy kicsit több figyelmet, nagyobb felelősséget vár el minden tagjától a mi társadalmunk, segítséget olyan erkölcsi légkör megteremtésében, amelyben a munkafegyelem elemi kötelességnek számít. Amikor tehát a pártvezetést az összes dolgozó megértő segítségét kéri a mi országunk, a mi megyénk, a mi városunk továbbépítéséhez, erre gondoljunk valamennyien.

F. NAGY ISTVÁN

Minden út járható

A KPM központi útügyeletének hétfői jelentése szerint valamennyi közút járható, sehol sincsen hóakadály. Még a korábbi hófúvások során keletkezett útszűkítések is sikerült ki-

szélesíteni. A központi szolgálat ügyeltesei azonban arra figyelmeztetik a gépkocsivezetőket, hogy a szabadra tett utakon továbbra is óvatosan kell közlekedniük, továbbra sem szabad növelni a sebességet, mert bár az utakat mindenütt megfelelően kiszélesítették, sok helyen találni jeges útfelületeket.

Bács-Kiskun megyében az 51, 52, 53, 54, 55-ös útvonalak sikosak, Zala megyében szintén fokozott óvatosságra van szükség az országutakon, Győr-Sopron megyében a hajnali órákban ködvesztés volt, emiatt romlottak az útviszonyok. Az M7-es útvonal Székesfehérvár körül eléggé sikos, másutt azonban kifogástalan a pálya.

A fővárosban az éjszaka 52 gépkocsi do'gozott az útvonalak sózásán és a hó eltávolításán. Hétfőn egész nap folytatják a munkát. Szegeden is folytatták tegnap a hó eltakarítását.

Pártnap a ruhagyárban

Tegnap délután a Szentesi Ruhagyárban tartották szabad pártnapot az üzemi munkások részvételével. Megnyitójában *Bátyai Jenőné*, a ruhagyár párttitkára külön üdvözölte Nagy Gizellát, a Szegedi Textilművek munkásnőjét, a megyei párt-vegrehajtóbizottság tagját, a szabad pártnap előadóját.

Nagy Gizella a többi között kiemelte, hogy most, a korábbi tervidőszak lezárásakor és az újabb ötéves terv indításakor szükség van mindenütt az eredmények összegezésére a gyárakban is, akárcsak az előretételek. Fontos, hogy a kommunisták és a pártönkívüliek egyaránt világos képet kapjanak feladatainkról, egységesen értelmezzék a közös célokat és magasabb színvonalon dolgozzanak a kongresszus határozatok végrehajtásáért.